

РЕШЕНИЕ

№ 4087

гр. София, 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2049** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалбата на К. Д. В. чрез адв. Н. Н. против заповед № 01/03.02.2021 г. на кмета на кметство С., с която е отказано издаване на удостоверение за наследници на П. И. П./В., поради невъзможност за установяване на данни от съществено значение за издаване на искания документ (дата на раждане, дата на смърт, семейно положение, последно местожителство на починалото лице). Наведени са доводи за нищожност, поради липса на компетентност на издателя на оспорения административен акт. Алтернативно се сочи незаконосъобразност на оспорения отказ, поради съществено нарушения на процесуалния закон и противоречие с материално правните норми. Твърди се, че административният орган не е изпълнил задълженията си по чл. 34 и чл. 35 от АПК. Сочат се и нарушения при връчване на акта на неговия адресат. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Кметът на кметство С. не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е инициирано по искане вх. № АО 2336/13.12.2019 г., депозирано от К. Д. В. до кмета на [община] за издаване на удостоверение за наследници на П. И. П./В.. В заявлението не са посочени данни за дата на раждане и

семеино положение. По отношение на смъртта е посочена единствено годината-1939 г. Липсват и данни за съставен акт за смърт. По така депозираното искане липсва произнасяне от кмета на [община].

С решение № 53/06.01.2021 г., постановено по адм. дело № 3261/2020 г. по описа на Административен съд София-град е отменен мълчаливия отказ на кмета на [община] и преписката е върната за ново произнасяне с изричен акт по същество.

Въз основа на така депозираното искане е издадена оспорената заповед от кмета на кметство С., с която е отказано издаване на удостоверение за наследници на П. И. П./В., поради невъзможност за установяване на данни от съществено значение за издаване на искания документ (дата на раждане, дата на смърт, семейно положение, последно местожителство на починалото лице). В мотивната част изрично е отбелязано, че след изпълнение на задължението по чл. 11, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2912 г. на МРРБ и МП за издаване на удостоверения въз основа на регистрите на населението е установено, че за наследодателя няма налични данни за съставен акт за смърт, което възпрепятства установяване на последното му местожителство, респ. компетентния орган за издаване на исканото удостоверение за наследници. Въз основа на данните в депозираното искане и приложените към него доказателства, че последното местожителство на наследодателя е [населено място] искането е изпратено на кмета на кметство С.. При извършеното от кмета на кметство С. проучване е установено, че регистрите до 1944 г. не са запазени и липсват данни за предаването им в Държавен архив. Налице са сведения, че същите са унищожени при изгаряне и наводнение през 1944 г. Предвид липсата на регистри на населението, административният орган е извършил съпоставка между данните в наличните доказателства, при която е установил несъответствие в датата на раждане и датата на смърт на наследодателя. Това го е мотивирало да откаже издаване на исканото удостоверение за наследници.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Съгласно § 8 от ПЗР на АПК правилата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършване на административни услуги, както и при обжалване на отказите /мълчаливите или изрични/ за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Освен това, определението за индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК на практика покрива извършването на всички административни услуги, включително и тези, определени в §1 от ЗА и оспорването им по съдебен ред по общата клауза на чл. 145 от АПК винаги е допустимо.

По делото липсват доказателства за датата на съобщаването на оспорения отказ на неговия адресат, представянето на които е в тежест на ответника.

С оглед на това настоящият съдебен състав намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, в срока по чл. 149, ал. 3 във връзка с чл. 140, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване по съдебен ред административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Противно на изложеното в жалбата, оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – кмета на кметство С., в съответствие с чл. 24, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и чл. 2, ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, доколкото

заявеното от самата В. последно местоживее на нейната наследодателка е [населено място].

Властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма, съгласно разпоредбата на чл. 59 от АПК, като актът съдържа съществените реквизити определящи го като индивидуален административен акт от категорията на процесните - издател, адресат, мотиви, основания за постановения отказ. Не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването му. Противно на изложеното в жалбата, административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства. Доводите изложени в жалбата за допуснати нарушения в процедурата по съобщаване на административния акт на неговия адресат са относими към упражняване на правото на защита, посредством оспорване на акта по съдебен ред, което право в случая е надлежно упражнено, но не влияят върху законосъобразността на акта.

Оспореният отказ е постановен и при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗГР, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, като редът за издаване и образците на удостоверенията по ал. 1 се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието, съгласно ал. 2 от същата разпоредба.

Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. Съгласно ал. 3, на чл. 1 от ЗГР, гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Съгласно текста на чл. 1, ал. 2 от закона, регистрите по ЗГР са два вида - регистри за гражданското състояние, в които се вписват юридическите факти от категорията на юридическите събития - раждане, брак, смърт и регистър на населението, в които се вписват останалите, подлежащи на регистрация данни по чл.1, ал. 3 от закона за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и семейството му и които, видно от текста на закона, са не само факти с правно значение, но и субективни права и правоотношения. Нормативното основание за издаване на удостоверение за наследници са разпоредбите на чл. 22 и сл. от ЗГР и чл. 9 и сл. от Наредба № РД -02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Удостоверението за наследници извежда и обективира обобщена информация от един от изрично посочените в чл. 4 от Наредбата източници - Национална и Локална база данни „Население“ и регистрите на актовете за гражданско състояние, а съгласно чл. 11, ал. 2 от Наредбата - регистъра на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние. Удостоверението за наследници се издава от кмета на общината/района/кметството или упълномощено от него лице, където е бил постоянният адрес на наследодателя след справка в регистъра на населението и съдържа данни, отразени в него. Въз основа на подаденото искане за издаване на удостоверение за наследници длъжностното лице по гражданско състояние е длъжно да извърши проверка в регистъра на населението и да прецени дали са основания за издаване на удостоверение за наследници. При липса на

съответни регистри, администрацията, действаща в хипотезата на обвързана компетентност, и на основание чл. 8, ал. 2 от Наредбата е длъжна да постанови отказ, в какъвто смисъл е постановен и процесният такъв. В случая от данните по делото е видно, че регистрите до 1944 г. не са запазени и липсват данни за предаването им в Държавен архив. Налице са сведения, че същите са унищожени при изгаряне и наводнение през 1944 г. Липсват данни и за съставен акт за смърт. Данни за точната дата на раждане и датата на смърт не се сочат и от депозираната искането за издаване на удостоверение за наследници.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Наредбата установява като задължителни данни подлежащи на вписване в удостоверението за наследници всички данни на наследодателя и наследниците, включени в образеца. Това са датата на раждане/ЕГН, дата на смърт, № на акт за смърт, населеното място, в който е съставен и данни за семейното положение.

Съгласно нормата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, удостоверението за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и за които има съставен акт за смърт. В случая липсват данни за съставяне на акт за смърт, което налага липсващите данни, необходими за издаване на удостоверението за наследници предварително да бъдат установени от районния съд по реда на чл. 542 и сл. ГПК в охранително производство. И едва след като бъде разпоредено от гражданския съд съставянето на съответните актове за гражданско състояние, административният орган може въз основа на тях да състави удостоверение за наследници. Установяването на факти по гражданско състояние на лица, за които факти не са съставени актове в определените срокове и те не са вписани в регистрите на населението, не е от компетентността на административния орган и съответно на административния съд. Установяването на тези обстоятелства е от компетентност на гражданските съдилища.

По изложените съображения, оспорената заповед на кмета на кметство С. като постановена в съответствие с материалния закон следва да бъде оставен в сила, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д. В. чрез адв. Н. Н. против заповед № 01/03.02.2021 г. на кмета на кметство С., с която е отказано издаване на удостоверение за наследници на П. И. П./В..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: